

ДОНКА

Недей бар дума; няма да бъде.

Без теб не тръгвам; не тя оставям.

/Вратата ся блъскат, опитват ги заключени
ли са/.

СЛАВИ

/Изважда револверът/.

И тук ще видим псета проклети

Някой и други ще изям още;

Тогаз удрете, колкото мож'те.

/ДЕЦАТА/

/Въртят ся около им смаяни и гледат ту ба-
ща си, ту майка си/.

СЛАВИ /на Донка/

Бягай, ах Донке, бягай с децата.

ДОНКА

/Хваща Слава за ръката/

Миличък Славе, за имя Боже.

За наш'та вярна любов венчана,

Недей остава самичък тука.

Хайде със нази в бахчите тамо

Да ся завреми; има оц'време.

/Хваща го през кръстът за поясът дано го
възправи. Слави ся мъчи да ся надигне; не
може да стъпи на кракът си, наблюдаван на
пушката си престъпва няколко пъти; взема
се през прагът на комшулукът и ся истъртя
ние в градината/.

Поява III.

/Там же в градината/

/Горните и Стою иде през бахчите в Турски дрехи и въ-
ръжен/.